

Avizul Comitetului European al Regiunilor privind propunerea pentru un nou Consens european privind dezvoltarea — Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru

(2017/C 207/08)

Raportor: Jesús GAMALLO ALLER (ES-PPE), director general pentru relații externe și cu Uniunea Europeană, Guvernul Comunității Autonome Galicia

Documente de referință: Comunicarea Comisiei privind propunerea pentru un nou Consens european privind dezvoltarea – Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru

COM(2016) 740 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Introducere

1. observă că Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, adoptată de Organizația Națiunilor Unite în septembrie 2015, stabilește un cadru de angajamente nou și ambițios, cerând tuturor țărilor să depună eforturi transformatoare pentru a avansa spre strategii incluzive și durabile de dezvoltare, atât la nivel național, cât și internațional;
2. menționează că, încă de la început, Agenda 2030 a fost definită ca universală, dat fiind că toate țările, împreună și în parte (inclusiv UE și statele sale membre), se angajează să-și revizuiască propriile politici interne și angajamentele internaționale, corelându-le cu obiectivele și țintele agendei. Cu toate acestea, atrage atenția că acest efort trebuie să aibă loc nu doar la nivel național, ci și în cadrul politicilor și competențelor specifice autorităților regionale și locale ale UE;
3. subliniază că UE și statele sale membre trebuie să joace un rol crucial în dezvoltarea și punerea în aplicare a Agendei 2030. În acest sens, Comitetul salută progresele făcute prin comunicarea *Pașii următori pentru un viitor durabil al Europei: Acțiunea europeană pentru durabilitate și prin Strategia globală pentru politica externă și de securitate a UE*;
4. consideră că Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă trebuie înțeleasă ca având în vedere niveluri multiple și diverși actori, încurajând și asociind toate autoritățile publice de la diverse niveluri (local, regional, național și internațional), ca și alți actori sociali, pe lângă aceste autorități. În același timp, atrage atenția asupra multor obiective și ținte ale Agendei 2030, care influențează direct domeniile de acțiune și de competențe specifice autorităților subnaționale, motiv pentru care realizarea lor presupune deplina implicare a regiunilor și a autorităților locale în transpunerea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) și în elaborarea politicilor destinate realizării lor;
5. împărtășește opinia Comisiei conform căreia este necesară definirea unui nou Consens privind dezvoltarea, care să revadă și să actualizeze cele convenite în 2005, pentru a putea aborda astfel mizele cuprinse în Agenda 2030, ca și schimbările intervenite la nivel internațional și în cadrul sistemului de cooperare pentru dezvoltare;
6. este de acord cu Comisia că modul optim de a avansa în cadrul Agendei 2030 pentru dezvoltare constă în îmbunătățirea coordonării politicilor de cooperare între UE și statele membre. Cu toate acestea, date fiind caracterul cuprinzător al Agendei 2030 și interconexiunile dintre obiectivele sale, reafirmă necesitatea unor progrese în ceea ce privește coerența politicilor, atât a celor europene, cât și a celor desfășurate de statele membre;

Mize globale și Agenda 2030

7. constată că progresele ce caracterizează dinamica globalizării au dat naștere unei lumi mai integrate și mai complexe, cu mutații în natura și în distribuția puterii la nivel internațional, o mai mare eterogenitate a lumii în curs de dezvoltare, o nouă distribuție a sărăciei globale, creșterea inegalităților pe plan național și extinderea spațiului propriu pentru bunurile publice internaționale. Comitetul consideră că Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă reprezintă o încercare clară de a reacționa la transformările de mai sus și la provocările induse de promovarea dezvoltării în următoarele decenii;

8. ia notă de caracterul universal al Agendei 2030, care impune tuturor țărilor și societăților să depună eforturi de cooperare pentru a încerca să-și coreleze politicile cu obiectivele definite de agendă. Cu toate acestea, Comitetul observă că aceste eforturi trebuie să fie depuse la toate nivelurile acțiunii publice, inclusiv la cel al autorităților regionale și locale; reiterează că finalitatea obiectivelor de dezvoltare durabilă impune depășirea cadrului de funcționare specifică a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD);

9. Comitetul menționează că, deși AOD va continua să rămână o sursă de finanțare crucială pentru țările mai sărace și un mecanism de stimulare a schimbării în alte tipuri de țări, noua agendă impune extinderea perspectivei către fluxuri și instrumente diverse, care rămân în afara domeniului propriu al AOD;

10. observă că necesitatea mobilizării de resurse și capacități altele decât ajutoarele impune acțiuni de natură mai strategică, cu regimuri și modalități de cooperare diverse existente la nivel internațional. Chiar dacă cooperarea Nord-Sud va continua să ocupe un loc important în viitor, ea va trebuie să se articuleze într-un mod mai coordonat cu regimurile de cooperare Sud-Sud sau cu cele trilaterale. În mod similar, Comitetul atrage atenția asupra rolului important al cooperării descentralizate în cadrul noii agende, prin favorizarea schimburilor de experiență între actorii substatali în cadrul propriilor competențe specifice. În fine, observă că cooperarea UE și a statelor membre va trebui să se intensifice, cu ajutorul mecanismelor regionale și multilaterale de cooperare, în conformitate cu logica pe mai multe niveluri, în al cărei cadru capătă formă Agenda 2030;

11. consideră că, date fiind ambiția și natura sa globală, Agenda 2030 necesită, în propriul său sprijin, participarea unui număr mai mare și mai variat de actori, inclusiv a autorităților regionale și locale, a organizațiilor societății civile, a întreprinderilor, fundațiilor, universităților și a centrelor de studii, pentru a mobiliza și a exploata valoarea adăugată pe care fiecare din ei o aduce, prin propria experiență și expertiză;

Răspunsul Uniunii Europene

12. sprijină abordarea prin care UE și statele sale membre ar trebui să-și asume un angajament decis și activ în punerea în aplicare a Agendei 2030, motiv pentru care este necesară promovarea unei integrări coerente a obiectivelor de dezvoltare durabilă în ansamblul politicilor publice aplicate în UE la diverse niveluri (al Uniunii, național, regional și local). În fine, subliniază necesitatea alinierii treptate a politicilor și stimulentele utilizate de actori cu propunerile convenite în agendă;

13. împărtășește opinia conform căreia acțiunea externă a UE are un rol crucial în realizarea ODD și, de aceea, salută progresele înregistrate în această misiune prin intermediul priorităților definite în Tratatul privind Uniunea Europeană [TUE – articolul 21 alineatul (2)] și în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE – articolul 208). Comitetul sprijină propunerea Comisiei ca noul Consens privind dezvoltarea să contribuie prin eficientizarea priorităților acțiunii externe a Uniunii Europene, definite în strategia globală a UE în materie de politică externă și de securitate;

14. sprijină propunerea Comisiei de îmbunătățire a coordonării politicii de dezvoltare cu celelalte politici ale Uniunii aplicate în cadru internațional, cum este cazul – între altele – cu asistența umanitară, comerțul, integrarea regională, sănătatea, educația, energia, pescuitul, agricultura, mediul, știința și tehnologia, migrația și azilul sau politica europeană de vecinătate. Cu toate acestea, Comitetul subliniază că nu este suficientă îmbunătățirea coordonării politicilor, fiind necesară și îmbunătățirea corelării dintre aceste politici și obiectivele de dezvoltare convenite la nivel internațional;

15. împărtășește opinia Comisiei conform căreia, pentru a fi eficient, răspunsul trebuie să fie unul comun și să rezulte din criteriile adoptate în comun de către UE. Cu toate acestea, Comitetul subliniază că această articulare trebuie să aibă loc nu doar între UE și statele membre, ci și între acestea din urmă și autoritățile regionale și locale, nivel unde rezidă unele din competențele necesare realizării ODD;

16. sprijină propunerea Comisiei de a plasa cooperarea pentru dezvoltare a Uniunii Europene și a statelor membre în cadrul unei abordări bazate pe drepturi, în care ființa umană trebuie să fie protagonistul și destinatarul eforturilor de dezvoltare. De asemenea, Comitetul consideră că această abordare trebuie să se coreleze cu ODD și cu principiul a nu exclude pe nimeni (care inspiră Agenda 2030), astfel încât eforturile depuse pentru a înregistra progrese pe calea dezvoltării să implice straturile cele mai fragile și mai vulnerabile ale societății;

17. împărtășește perspectiva Comisiei, conform căreia egalitatea de gen este o componentă crucială a acestei abordări bazate pe drepturi și trebuie să inspire întreaga acțiune de cooperare pentru dezvoltare a UE și a statelor sale membre, ca și cooperarea descentralizată. Ca atare, este necesar să se acționeze nu doar împotriva inegalităților din acest domeniu, ci și să se promoveze drepturile femeilor, emanciparea și accesul lor la educație, la toate nivelurile;

Prioritățile noastre comune

18. constată că unul dintre țelurile principale ale politicii de dezvoltare a UE și a statelor membre este sprijinirea țărilor în combaterea sărăciei, inclusiv prin ameliorarea nivelurilor de prestare și de calitate a serviciilor sociale de bază destinate întregii populații, așa cum stabilește Agenda 2030. Cu toate acestea, Comitetul subliniază că aceste servicii sunt furnizate în bună parte de administrațiile descentralizate, astfel încât devine esențială sprijinirea autorităților regionale și locale în punerea în aplicare a ODD;

19. împărtășește obiectivul Agendei 2030 de a edifica societăți incluzive, prin combaterea inegalităților și promovarea coeziunii sociale. În același timp, Comitetul consideră că administrația descentralizată joacă un rol esențial în identificarea și corijarea proceselor de excludere și marginalizare socială, care stau la baza acestor inegalități;

20. ia act de importanța edificării unor societăți pașnice și bine guvernate, prin eradicarea nesiguranței și a violenței și prin consolidarea unor instituții eficiente și transparente, atrăgând atenția asupra necesității de a structura acest proces pe o bază teritorială mai apropiată de cetățeni și sprijinind îmbunătățirea funcționării instituțiilor locale și regionale, pentru a înlesni astfel înrădăcinarea mecanismelor de participare și de control democratic în rândul cetățenilor angajați în îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Agendei 2030; iată de ce educația pentru cetățenie globală trebuie să devină o dimensiune indispensabilă a politicilor și strategiilor diversilor agenți și actori, guvernamentali sau neguvernamentali, care alcătuiesc sistemul de cooperare internațională pentru dezvoltare;

21. împărtășește obiectivul Agendei 2030 de a asigura condițiile de durabilitate a mediului în procesele de dezvoltare, prin îmbunătățirea gestionării resurselor naturale și a protecției ecosistemelor mai fragile. Și în acest caz, autoritățile locale și regionale sunt esențiale pentru derularea acestor politici, dat fiind că încearcă să concilieze durabilitatea cu progresul economic și social al comunităților respective. Acest obiectiv este relevant mai ales în legătură cu ODD 11, care afirmă necesitatea de a „construi orașe și așezări umane incluzive, sigure, reziliente și durabile”;

22. consideră că este important ca țările să fie încurajate pe calea unei creșteri economice incluzive și durabile, dobândind capacitatea de a genera locuri de muncă decente, așa cum se propune în Agenda 2030. Comitetul atrage atenția asupra rolului pe care autoritățile locale și regionale îl pot juca în promovarea acestor procese, prin crearea unui țesut productiv pe baze teritoriale bine definite, mulțumită unor parteneriate între părțile interesate, printre care întreprinderile mici și mijlocii de pe plan local;

23. atrage atenția, în concluzie, asupra importanței pe care o are administrația descentralizată din țările partenere pentru implementarea Agendei 2030. Comitetul subliniază rolul pe care cooperarea descentralizată îl poate juca în schimbul de experiențe și de capacități între aceste tipuri de actori și necesitatea ca noul Consens privind dezvoltarea să cuprindă și recunoașterea și stimularea acestei modalități de cooperare;

Parteneriat: Uniunea Europeană, ca vector al punerii în aplicare a Agendei 2030

24. recunoaște că, deși fiecare țară trebuie să răspundă de propria dezvoltare, obiectivele de dezvoltare durabilă vor putea fi realizate numai în cazul în care se constituie o alianță mondială care să cuprindă toate țările, instituțiile multilaterale și ceilalți actori sociali care să colaboreze la elaborarea unor strategii de dezvoltare incluzive și durabile, după cum prevede Agenda 2030. Comitetul reafirmă, în același timp, că autoritățile regionale și locale trebuie să participe la acest efort de cooperare, contribuind cu capacitățile și resursele proprii domeniului lor de acțiune;

25. insistă asupra rolului esențial pe care îl poate avea cooperarea descentralizată în constituirea unor alianțe multilaterale, menite să promoveze schimbări în țările în curs de dezvoltare, după cum semnalează Agenda 2030; contribuția acestui tip de cooperare și complementaritatea sa cu alte moduri de cooperare trebuie să fie recunoscute în noul Consens european privind dezvoltarea;

26. subliniază că este de dorit ca Uniunea Europeană și statele sale membre să înlesnească procesele de coordonare, repartizare a sarcinilor și corelare a actorilor în cadrul acestei alianțe mondiale. Comitetul consideră că acest obiectiv va putea fi îndeplinit mai ușor dacă Uniunea Europeană și statele sale membre își consolidează programarea în comun în domeniul cooperării pentru dezvoltare, pe baza unor viziuni împărtășite, negociate cu țările partenere; atrage totuși atenția asupra necesității ca autoritățile regionale și locale să participe la acest proces de dialog și concertare;

27. consideră, în acest sens, că acest efort de coordonare trebuie tradus, din punct de vedere operațional, în lansarea unor programe indicative comune în țările partenere. De asemenea, Comitetul subliniază că este important să se intervină, dacă este posibil, prin acțiuni comune la nivel național, regional sau internațional, pentru îmbunătățirea impactului de ansamblu al acțiunii Uniunii Europene și al statelor sale membre; subliniază totodată că și actorii cooperării descentralizate trebuie să participe atât la procesele de definire și punere în aplicare a acestor programe, cât și la monitorizarea și evaluarea lor;

28. insistă ca, atunci când este posibil în țările partenere, să se recurgă la forme de cooperare precum sprijinul direct acordat de la buget sau fondurile fiduciare ale UE (EU Trust Funds), care să faciliteze coordonarea actorilor și să permită o utilizare mai integrată și mai flexibilă a resurselor în țările partenere;

29. este de acord cu Comisia cu privire la importanța mobilizării masive de resurse publice și private, interne și internaționale, care să servească scopurilor Agendei 2030, după cum s-a subliniat în agenda pentru acțiune de la Accra. Comitetul consideră că, în acest scop, este important să se utilizeze resursele publice, cu scopul de a mobiliza resurse private pentru dezvoltare și de a le multiplica efectul, prin utilizarea unor instrumente financiare inovatoare și prin combinarea donațiilor și împrumuturilor (*blending*), în diverse formule; în raport se atrage totuși atenția că trebuie garantat în mod corespunzător că resursele mobilizate: (i) au un scop clar de dezvoltare; (ii) răspund priorităților identificate de țările partenere; (iii) presupun o adăugare clară în ceea ce privește utilizarea resurselor publice; (iv) fac obiectul unor mecanisme de control eficace al utilizării/destinației lor, precum și al unor verificări progresive a îndeplinirii obiectivelor de dezvoltare declarate;

30. subliniază că este important ca cooperarea pentru dezvoltare a UE și a statelor membre să reunească, să mobilizeze și să implice un număr cât mai mare de actori în favoarea ODD, inclusiv autoritățile locale și regionale, sectorul privat, societatea civilă și mediul academic (printre altele), fiecare cu propriile capacități, experiențe și resurse. Comitetul atrage atenția că cooperarea descentralizată este o formă de cooperare foarte potrivită pentru promovarea și încheierea unor astfel de alianțe multilaterale, pe baze teritoriale; îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine administrațiile publice locale și regionale, astfel încât acestea să poată integra ODD în politicile lor; subliniază că cooperarea descentralizată este un domeniu deosebit de favorabil creării de spații pentru cetățenia globală, astfel încât cetățenii să reflecteze asupra obiectivelor de dezvoltare durabilă și să participe la politicile publice vizând realizarea acestora, precum și la monitorizarea punerii în aplicare a Agendei 2030;

31. semnalează importanța consolidării capacităților tehnice și instituționale din țările partenere, astfel încât acestea să promoveze tranziția către strategii de dezvoltare durabile și favorabile incluziunii, după cum prevede Agenda 2030. Comitetul atrage atenția asupra necesității ca la acest proces să participe și administrația descentralizată din țările partenere;

32. subliniază că este de dorit ca, în contextul cooperării pentru dezvoltare a UE și statelor sale membre, repartizarea resurselor acestora să se efectueze după norme clare și transparente, ținând seama de necesitățile, lacunele structurale și capacitatea de mobilizare a resurselor din țările partenere. În același timp, Comitetul insistă ca, la utilizarea resurselor și punerea în aplicare a activităților, să se respecte principiul „a nu exclude pe nimeni”;

33. subliniază că, în conformitate cu cele de mai sus, țările cu cel mai scăzut venit și, în special, țările cel mai puțin dezvoltate, precum și statele fragile sau aflate în situație de postconflict trebuie să fie destinate prioritare ale componentelor cele mai avantajoase ale ajutorului internațional acordat de UE și de statele sale membre; avertizează totuși că mari grupuri de țări cu venituri medii au de suferit de pe urma gravelor constrângeri structurale, a situațiilor interne foarte eterogene, a instituțiilor fragile și societăților dezbinat;

34. avertizează totuși că mari grupuri de țări cu venituri medii au de suferit de pe urma gravelor constrângeri structurale, a situațiilor interne foarte eterogene, a instituțiilor fragile și a societăților dezbinat. Cooperarea pentru dezvoltare, inclusiv cooperarea financiară, poate fi utilă pentru ca aceste țări să își poată depăși dificultățile și să promoveze un proces de dezvoltare susținut, menit să le îmbunătățească și capacitatea de a participa mai activ la realizarea Agendei 2030;

35. este de părere că, pe lângă faptul că aduce beneficii migranților înșiși, o migrație ordonată poate reprezenta o pârgie a progresului atât pentru țările de origine, cât și pentru cele de destinație. Comitetul consideră că gestionarea ordonată a migrației trebuie să constituie unul dintre scopurile acțiunii de dezvoltare, prin furnizarea unor soluții de reglementare și a unui sprijin adecvat, care să asigure respectarea drepturilor omului în cazul migranților de-a lungul rutei de migrație și în țara de destinație și să le ofere acestora condiții favorabile în țările lor de origine, cu scopul de a atenua presiunea exercitată de fluxurile necontrolate de migrație;

36. ia notă de faptul că sfera de acțiune a cooperării pentru dezvoltare o depășește pe cea specifică ajutorului internațional, înglobând pârgii care, deși nu sunt luate în considerare ca asistență oficială pentru dezvoltare (AOD), au efecte potențiale ca sursă de oportunități pentru dezvoltare. Comitetul consideră că cooperarea pentru dezvoltare a UE și a statelor sale membre trebuie să includă în mod activ acest set de instrumente și să adapteze sursele și instrumentele utilizate

la condițiile specifice fiecăreia dintre țările partenere, inclusiv țările cu venituri medii;

37. sprijină propunerea Comisiei privind introducerea unui plan ambițios de investiții externe, în încercarea de a mobiliza investițiile private, de a consolida asistența tehnică pentru o elaborare corespunzătoare a proiectelor autorităților locale și întreprinderilor și de a crea un climat favorabil pentru întreprinderi, ținând seama în mod corespunzător de prioritățile autorităților locale și regionale în materie de dezvoltare teritorială. CoR consideră că acest plan trebuie să se alinieze la obiectivele stabilite în Agenda 2030 și să faciliteze participarea autorităților locale și regionale la punerea sa în aplicare în mod corespunzător;

38. este de acord cu Comisia asupra importanței susținerii unor programe de integrare regională care să permită consolidarea proceselor de dezvoltare din țările implicate și îmbunătățirea furnizării de bunuri publice regionale, pentru o mai bună punere în aplicare a Agendei 2030. Totodată, Comitetul ia notă de revizuirea politicii de vecinătate în funcție de noile priorități care rezultă din Agenda 2030; în același timp, subliniază necesitatea de a consolida, în cadrul acestei politici, cooperarea între regiuni, prin măsuri de sprijin adecvate;

O influență sporită a Uniunii Europene

39. subliniază că trebuie depuse în continuare eforturi pentru o cooperare pentru dezvoltare mai eficace, după cum s-a convenit la summiturile de la Roma, Paris, Accra și Busan. În același timp, CoR consideră că este important să se sprijine consolidarea capacităților instituționale în țările partenere, care să fie încurajate ca, în documentele lor de planificare, să țină seama și de cele mai importante priorități ale autorităților locale și regionale, astfel încât eforturile depuse în materie de cooperare să fie încununate de succes și să reflecte nevoile teritoriilor respective și ale locuitorilor lor;

40. pornește de la premisa că doar prin cooperarea pentru dezvoltare nu se pot finanța transformările solicitate în Agenda 2030. Prin urmare, Comitetul subliniază necesitatea ca UE și statele membre să utilizeze mecanismele de cooperare ca pe o pârghie de resurse suplimentare, obținute din alte surse, și ca pe un catalizator al modificării stimulentei și al promovării schimbărilor pozitive în țările în curs de dezvoltare;

41. amintește că, dacă doresc să reprezinte repere credibile pe plan internațional, statele membre trebuie să își îndeplinească angajamentele. CoR consideră așadar că ele trebuie să urmărească atingerea obiectivelor asumate de UE în cadrul agendei internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare. De asemenea, în opinia Comitetului, ele trebuie să își îndeplinească angajamentele asumate în contextul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, inclusiv al acordurilor privind finanțarea în favoarea mediului;

42. confirmă că este importantă adaptarea cooperării la perimetrul de instrumente și acțiuni care, dincolo de ajutorul pentru dezvoltare, sunt implicate în sistemul internațional de sprijinire a proceselor de dezvoltare. În această privință, Comitetul este de părere că trebuie să se dea curs eforturilor OCDE de a oferi o nouă metodă de evaluare a finanțării pentru dezvoltare, inclusiv conceptul de „sprijin oficial total pentru dezvoltare durabilă” (*Total Official Support for Sustainable Development*);

43. recunoaște că nu există răspunsuri tehnice pentru multe din problemele menționate în Agenda 2030, fiind deci necesară găsirea unor soluții alternative bazate pe creativitate, pe promovarea cunoașterii și pe inovare tehnologică și socială. CoR consideră că, în acest domeniu, cooperarea descentralizată poate juca un rol relevant, prin transmiterea experiențelor dobândite la nivelurile local și regional;

44. constată că obiectivele Agendei 2030 nu vor fi atinse fără îmbunătățirea considerabilă a coerenței politicilor, ținând seama de impactul politicilor publice, în ansamblu, asupra obiectivelor de dezvoltare. În plus, CoR insistă asupra faptului că trebuie înregistrate progrese în materie de coerență atât între domeniile de acțiune publică (în plan orizontal), cât și între nivelurile de guvernare (local, regional, național și european), prin intermediul unei abordări „la nivelul întregii administrații” (*Whole of Government*) în politicile și programele publice pe termen scurt, mediu și lung;

45. atrage atenția că toți actorii din domeniul cooperării din UE trebuie să participe la eforturile depuse în direcția unei transparențe sporite, ceea ce ar implica resursele folosite de fiecare dintre ei. Comitetul consideră că autoritățile publice (de la nivel european, național, regional și local) trebuie să își asume rolul principal în acest sens, pentru sporirea responsabilizării și îmbunătățirea calității intervențiilor lor;

46. consideră că desfășurarea activităților transformatoare în teritoriu, cu implicarea actorilor care conviețuiesc în acesta și cu sprijinul cooperării descentralizate, poate fi cea mai bună modalitate de a promova un proces dens și larg cuprinzător de tranziție spre modele de dezvoltare durabile și favorabile incluziunii;

47. ținând seama de cele semnalate mai sus, Comitetul Regiunilor își reiterează oferta de a contribui la punerea în aplicare a Agendei 2030 și la schimbul de cunoștințe și de experiență cu restul autorităților publice și cu omologii lor din țările în curs de dezvoltare, prin intermediul platformei de informare și discuție a autorităților locale și regionale pe teme de dezvoltare, al dialogului bianual privind cooperarea descentralizată și al unor foruri internaționale, precum Adunarea autorităților locale și regionale din zona euro-mediteraneeană (ARLEM) și Conferința autorităților locale și regionale din Parteneriatul estic (CORLEAP). Comitetul Regiunilor își propune să promoveze și să coordoneze cooperarea descentralizată a autorităților locale și regionale din Uniunea Europeană cu autoritățile locale și regionale din țările vecine, în cadrul unor inițiative specifice, cum ar fi Inițiativa de la Nicosia pentru Libia;

48. consideră că este important să se pună în aplicare o politică eficientă de comunicare privind dezvoltarea durabilă, pentru a genera o viziune mai clară asupra provocărilor și politicilor care trebuie derulate și care să atragă un sprijin mai conștient și mai activ din partea cetățenilor, cooperarea pentru dezvoltare și angajamentul față de Agenda 2030 a ONU fiind considerate drept o investiție în viitor; totodată, este necesar să se explice cetățenilor europeni cât sunt de importante obiectivele cooperării pentru dezvoltare, astfel încât să afle care sunt beneficiile reciproce ale acestei politici, precum crearea de zone de stabilitate regională; în sfârșit, trebuie să se confere vizibilitate acțiunilor diferiților actori implicați în proces, cum ar fi autoritățile locale și regionale, și, dintre acestea, acțiunilor întreprinse în regiunile ultraperiferice, având în vedere că aceste regiuni aplică de ani de zile politici reușite de cooperare cu țările învecinate;

Monitorizarea respectării angajamentelor

49. este de părere că toți actorii cooperării trebuie să își adapteze progresiv sistemele de raportare și indicatorii de monitorizare la conținutul Agendei 2030. CoR sprijină, de asemenea, elaborarea unor rapoarte comune de sinteză privind progresele înregistrate în ceea ce privește Agenda 2030, rapoarte care să fie prezentate Forumului politic la nivel înalt al Organizației Națiunilor Unite. Comitetul insistă ca autoritățile locale și regionale să participe în mod activ la elaborarea rapoartelor respective, prezentând activitățile desfășurate în domeniile lor de competență, precum și prin intermediul cooperării descentralizate;

50. este de acord cu necesitatea consolidării sistemelor statistice de monitorizare a Agendei 2030. Comitetul atrage atenția că trebuie consolidată și producția de informații de natură regională și locală, pentru a garanta că progresele înregistrate se propagă în toate sectoarele și teritoriile.

Bruxelles, 8 februarie 2017.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA